

Onrecht in Palestina gaat onverminderd verder (28.4.09)

Op een inleefreis georganiseerd door het Vlaams Palestina Komitee (VPK) waren de reiziger getuige van de voortdurende blokkade van Gaza, de verdergaande verdrijving van Palestijnen in Oost-Jeruzalem en de Westelijke Jordaanoever, de inbeslagname van de waterbronnen en ander hemeltergend onrecht. Hieronder een kort verslag dat ons bezorgd wordt door CODIP.

Honderden tonnen noodhulp bestemd voor de bevolking in de Gazastrook blijven geblokkeerd aan de grens: voedsel, medicijnen, dekens, babyvoeding en andere hulpgoederen. Drie maanden na het einde van de oorlog, waarbij 1.400 mensen omkwamen en vijfduizend gewonden vielen, is een groot deel van de noodhulp rot of beschadigd door regen of de brandende zon.

Alle voedselhulp valt onder Israëlische importregels en pasta, bonen en fruitsap wordt door Israël bestempeld als niet-essentieel. Sinds het begin van de oorlog op 27 december 2008 zijn amper 43 trucks met voedselhulp gepasseerd in Rafah. Constructiemateriaal en vervangstukken om de industrie en honderden fabrieken in de Gazastrook herop te bouwen worden niet of nauwelijks toegelaten.

Intussen sloopt Israël wekelijks tientallen huizen van bedoeïenen in de Negev en worden 1.500 Palestijnen verdreven uit Oost-Jeruzalem. Obama maakt 83,4 miljard dollar extra vrij voor militaire operaties in Irak, Afghanistan en Pakistan en steunt de Israëlische bezetting van Palestina met 30 miljard dollar militaire hulp.

Op iedere heuvel op de Westelijke Jordaanoever en in Oost-Jeruzalem zie je hoe het land van de Palestijnen volgebouwd raakt met illegale kolonies. Niet-joden kunnen geen bouwvergunning krijgen. De Israëli's controleren het water. De joodse "settlers" hebben water in overvloed, maar voor de Palestijnen is het schaars en duur. Er vloeit slechts af en toe water door de kraan. De inbeslagname van de waterbronnen door Israël is één van de redenen waarom de fameuze muur zo'n kronkels maakt en op veel plaatsen zo ver voorbij de groene lijn gebouwd wordt. Mensen worden door die muur afgescheiden van hun landbouwland, dat dan natuurlijk in beslag genomen wordt wegens "verlaten".

Palestijnen moeten uren lopen, zich met taxibusjes verplaatsen en checkpoints passeren om kans te maken op werk in Israël. Ze moeten betalen voor een werkvergunning zonder garantie op een job en zijn 's avonds weer uren onderweg naar huis.

Deze impressies kregen vijftien mensen die met het Vlaams Palestina Komitee (VPK) op reis gingen naar bezet Palestijns gebied. Hun relaas kan je lezen op de nieuwe webstek van CODIP en op deze van de VPK-inleefreis (zie links hieronder).

Links

[CODIP](#)

[Weblog Palestinareis](#)

.